Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26098
Copyright: Admont, Benediktinerstift

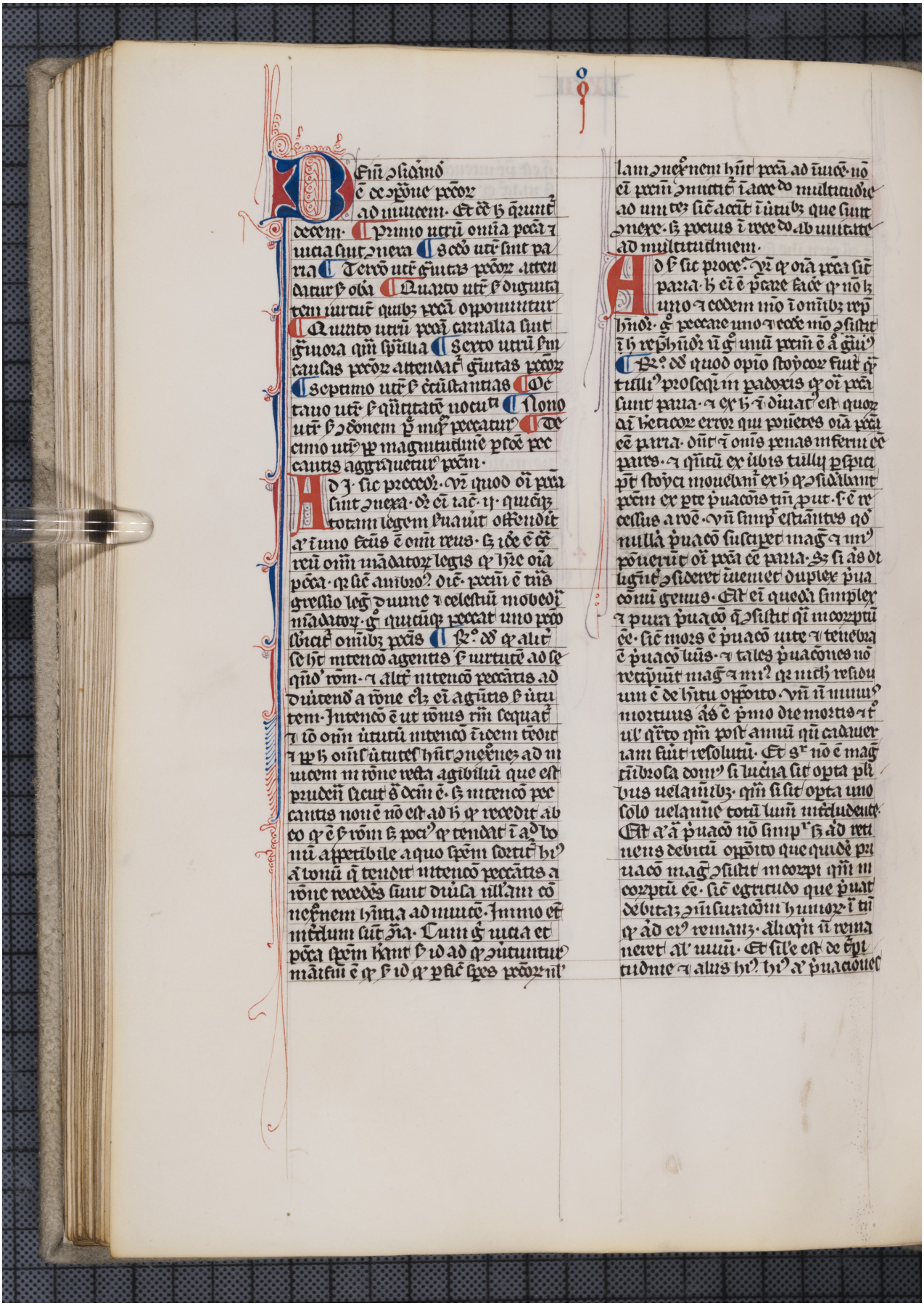

Dein ordinando
de ordine peccatorum
ad invicem. Et de his quinque
decem. Primo utrum omnia peccata
aequalia sint inter se. Secundo utrum sint pa
ria. Tertio utrum gravitas peccatorum attendatur
secundum ordinem. Quarto utrum secundum
tem iustitiae quibus peccata opponuntur.
Quinto utrum peccata carnalia sint
gravioria quam spiritualia. Sexto utrum secundum
causas peccatorum attendatur gravitas peccatorum.
Septimo utrum circumstantiae. Octavo
utrum secundum gravitatem nocumenti. Nono
utrum secundum bonum quod per peccatum. Decimo
utrum per magnitudinem praecedentis peccatum
aggravetur praesens.

Ad primum sic proceditur. Videtur quod omnia peccata
sint inaequalia. Dicit enim Iac. 2. quicumque
totam legem servaverit offendat
autem in uno factus est omnium reus. Et idem dicit
reus omnium mandatorum legis. Et haec omnia
peccata. Et sic ambrosius dicit. Praesumit enim
gressio legem divinam et caelestium moveri
mandatorum. Et quicumque peccat uno prae
varicatur omnibus praeceptis. Sed contra dicit quod alius
habet intentionem agentis secundum iustitiam ad se
cundum rationem. Alius intentionem peccantis ad
diminuendum a ratione et in agentis secundum iustitiam
tem. Intentio autem rationis sequatur
id omnium virtutum intentionem eiusdem rationis
et per hoc omnes virtutes habent inclinationem ad in
ventionem in ratione recta agibilium quae est
prudentia sicut secundum dicitur. Et intentio pec
cantis non est nisi ad hoc quod recedit ab
eo quod est rationi et peccatum tendit in aliquod bo
num apprehensibile a quo spem sortitur hi
aliquod quod tendit intentio peccantis a
ratione recedens sunt diversa nullam con
inclinationem habentia ad invicem. Immo est
medium sicut ira. Cum enim iniqua et
peccata spiritualia sint secundum id ad quod iniquitatis
manifestum est quod secundum id quod praesentis peccatum nul

lam inclinationem habent peccata ad invicem. Non
enim primum habet peccata ad invicem non
enim multitudo iniquitatis facere do multitudine
ad unum sicut accidit in virtutibus quae sunt
inclinatae. Et propterea in recedendo ab unitate
ad multitudinem.

Ad secundum sic proceditur. Videtur quod omnia peccata sint
paria. Hoc enim est peccare facere quod non est
uno et eodem modo in omnibus repugnans. Et peccare uno et eodem modo secundum
hoc quod habet unum genus unum primum et aliquid
Sed contra dicit quod opinio stoicorum fuit quod
tullius prosequitur in paradoxis quod omnia peccata
sunt paria. Et ex hoc videtur esset quod
ab hereticorum error qui ponebat omnia peccata
esse paria. Dicit enim omnes poenas inferni esse
paris. Et quantum ex libris tullii possit
patet stoyca movebantur ex hoc quod videbantur
primum ex parte praecisionis tunc put. scilicet re
cessus a recto. Cum simpliciter estimantes quod
nulla praecisio susceptet magis et minus
poterunt omnia peccata esse paria. Sed si ad di
ligenter videret invenietur duplex praecisionis genus. Est enim quaedam simpliciter
et pura praecisio quae consistit sicut in corporum
esse. sicut mors est praecisio vitae et tenebra
est praecisio lucis. et tales praecisiones non
recipiunt magis et minus quia nihil residu
um est de hoc quod opposito. Cum in mortuo
mortuus ad est primo die mortis et
ut quidam post annum quando cadaver
iam fuit resolutum. Et sed non est magnifibrosa domus si lucina sit opta pli
bus velaminibus quam si sit opta uno
solo velamine totum lumen includente.
Est autem praecisio non simpliciter ad reti
nens debitum opposito quae quidem pra
ecisio magis consistit in corporum quam in
corporum esse. sicut egritudo quae praecisat
debitum sanitatis in homine in tan
tum quod ad eum remanet aliquam in remanere
ut aliquid. Et sic est de hoc
tudine et aliis hi hi a praecisionis